

Akita. Matka Boża Japońska. Tajemnica objawień – Zygmunt Kwiatkowski SJ

*Akita * *Matka Boża Japońska * *Tajemnica Objawień * *Autor: o.
Zygmunt Kwiatkowski SJ* *Rok wydania: 2019 * *ISBN: 978-83-8079-
419-1 * *Liczba stron: 160*

Akita

Matka Boża Japońska

Tajemnica Objawień

Autor: o. Zygmunt Kwiatkowski SJ

Rok wydania: 2019

ISBN: 978-83-8079-419-1

Liczba stron: 160

W niespełna 50 lat po Fatimie, w Japonii, w klasztorze Sióstr Służebnic Eucharystii położonym w trzystutysięcznym japońskim mieście Akita miały miejsce kolejne, ważne objawienia Maryi. Prosta zakonnica otrzymała orędzie z trudnym do przyjęcia przez współczesny świat przesłaniem, bo przestrzegającym przed głębokim podziałem Kościoła Katolickiego. Wpłynęło to na wieloletnią marginalizację zarówno samego orędzia z Akita, jak i znajdującego się w tym mieście Sanktuarium Maryjnego. Po latach, nieoczekiwanie, papież Franciszek wybrał Akita jako jedno z dziesięciu sanktuariów maryjnych na świecie, do misji udzielenia modlitewnego wsparcia jego inicjatywie zatrzymania dalszej eskalacji wojennej na Bliskim Wschodzie. Do

spodziewanych bombardowań nie doszło, a Sanktuarium w Akita otrzymało certyfikat wiarygodności wydany przez najwyższy autorytet w Kościele Katolickim.

***

Agnes Katsuko Sasagawa przyszła na świat w rodzinie buddyjskiej. Po nawróceniu, wstąpiła do klasztoru i zajęła się nauczaniem katechizmu dzieci japońskich konwertytów. Wkrótce jednak zaczęła gwałtownie tracić słuch. Badania lekarskie stwierdzały, że jej kalectwo jest trwałe i nie ma szans wyleczenia. Jednocześnie pojawił się fenomen, którego nie zna nauka, a mianowicie „słuch wewnętrzny”. Siostra Agnes otrzymała trzy orędzia Matki Najświętszej, przekazane jej właśnie w ten nowy sposób. Otrzymała też obietnicę całkowitego wyleczenia z głuchoty, które rzeczywiście nastąpiło na zakończenie serii objawień. Maryja w swoim orędziu z Akita, wezwała nas do uczestnictwa w misji Miłosierdzia, misji Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela. Wiernym Jego towarzyszem jest Maryja, Matka Kościoła. Jest to zadanie dla całego Kościoła w stosunku do świata, dręczonego przez zło szatana i ludzki grzech.

Objawienia w Akita miały potężnych oponentów; powoli znikali z klasztoru pielgrzymi, siostry zostały objęte obowiązkiem milczenia w sprawie. Agnes uznano za osobę niestabilną psychicznie i odesłano na daleką placówkę z zakazem kontaktu ze światem zewnętrznym. Po latach, nieoczekiwanie, papież Franciszek wybrał Akita jako jedno z dziesięciu sanktuariów maryjnych na świecie, do misji udzielenia modlitewnego wsparcia jego inicjatywie zatrzymania dalszej eskalacji

wojennej na Bliskim Wschodzie. Do spodziewanych bombardowań nie doszło, a Sanktuarium w Akita otrzymało certyfikat wiarygodności wydany przez najwyższy autorytet w Kościele Katolickim.

***

Przeczytaj fragment wstępu:

Zdecydowałem się napisać tę książkę, jako, swojego rodzaju, przyrzeczenie złożone Maryi w Akita. Jestem bowiem przekonany, że chodzi o ważną sprawę nie tylko dla Kościoła japońskiego, ale, przede wszystkim, dla Kościoła Powszechnego. Muszę jednak, niejako na marginesie, wspomnieć, że nigdy nie myślałem o Japonii, a tym bardziej nie wiązałem z nią najbardziej nawet skromnych planów duszpasterskich. Nie sądziłem, że do tego kraju kiedyś się udam, a tymczasem zjawiłem się tam zupełnie niespodziewanie i zarówno pierwszy mój wyjazd, jak i wszystkie następne wizyty stały zawsze pod znakiem Maryi i... tego też nie planowałem z góry - za każdym razem była to Matka Boska w Akita.

Myśl napisania książki zrodziła się już podczas pierwszej wizyty w tym sanktuarium, kiedy zapoznałem się z dramatem, jaki ono przeżywa, tym bardziej, że jednym z głównych aktorów tego dramatu, był znany i ceniony jezuita, o. Garcia Ewangelista. Niestety, okazał się on postacią negatywną. I choć upłynęło już kilkadziesiąt lat od tych wydarzeń, skutki jego działań widoczne są gołym okiem po dziś dzień.

Chciałbym to jakoś zrelacjonować i wzbogacić komentarzem, jako mój udział w poszukiwaniu rozumienia historii pisanej tutaj życiem konkretnych ludzi, a w pierwszym rzędzie siostry Agnes Sasagawa i wspólnoty Sióstr Służebnic Eucharystii. Nie byłoby w tym nic nadzwyczajnego, gdyby nie to, że jedni uważają, iż bohaterka tej historii jest, przede wszystkim, Najświętsza Maryja Panna, Pani Wszystkich Narodów, a drudzy tej ocenie się sprzeciwiają i to tak skutecznie, że siostry mieszkające w klasztorze w Akita praktycznie zostały zmuszone do milczenia; a siostra Agnes, główna bohaterka tych zdarzeń, została uznana za osobę chorą psychicznie i odesłano ją na daleką placówkę, bez możliwości kontaktowania się ze światem zewnętrznym.

Ten stan rzeczy uległ nagłej zmianie, gdy za sprawą papieża Franciszka, Akita została wybrana, jako jedno z dziesięciu sanktuariów Maryjnych na świecie, wśród których była również Częstochowa, do misji udzielenia modlitewnego wsparcia jego inicjatywie zatrzymania dalszej eskalacji wojennej na Bliskim Wschodzie. Było to nazajutrz po podjęciu przez prezydenta Stanów Zjednoczonych, Baraka Obamy, decyzji o bombardowaniu wojsk syryjskich prezydenta Asada. Wykonania tego rozkazu spodziewano się lada moment.

Do bombardowań jednak nie doszło, a Sanktuarium w Akita w zupełnie opatrznościowy sposób, nagle, otrzymało certyfikat wiarygodności wydany przez papieża, najwyższy autorytet w Kościele Katolickim. Nie tylko zostało uznane za autentyczne sanktuarium Maryjne, godne swego imienia, ale jeszcze zostało wyróżnione spośród setek, a może tysięcy sanktuariów istniejących na całym świecie.

Decyzja papieża pomogła mi udać się do tego sanktuarium bez ryzyka oskarżeń o awanturnictwo duchowe i mieszanie się do spraw Kościoła japońskiego w sposób, którego ten Kościół sobie wyraźnie nie życzył. Decyzja papieża pomogła również siostrze, które opiekują się tym sanktuarium, do pokonania paraliżującej je traumy i wydostania się z atmosfery jawnej do nich niechęci i milczącego oskarżenia o uchybienie dyscyplinie zakonnej i dbałości o czystość wiary.

Sprawa była tym bardziej poważna, że stanowiła rodzaj przykładu występującej w tym czasie w całym Kościele Powszechnym walki dwóch nurtów posoborowych: „postępowego” i „konserwatywnego”. W przypadku Akity zdecydowane zwycięstwo odniósł ten pierwszy, pomimo korekty, która dość szybko została dokonana przez biskupa diecezji, do której należy sanktuarium w Akita. Nie zlikwidowało to jednak odium, które zaczęło ciążyć na tym sanktuarium, do tego stopnia, że praktycznie zostało ono wyłączone z normalnego życia kościelnego.

„Muszę o tym sanktuarium napisać książkę” - chodziło za mną to przekonanie od pierwszej mojej wizyty w Japonii i wzmagало się ono coraz bardziej. Szukałem tylko okazji i szukałem odpowiedniej formy, aby właściwie to przedstawić, to znaczy zgodnie z obiektywnymi faktami, ale również dając wyraz własnym przeżyciom, które mnie do tego skłaniały.

Chciałbym zaprosić Czytelnika do pójścia szlakiem tej kontrowersji, która bynajmniej nie została wyeliminowana z życia Kościoła po dziś dzień. Oczywiście, nie znaczy to, że wzywam w ten sposób do polemiki, do wzajemnych oskarżeń i kłótni, ale wręcz przeciwnie: do spokojnego przyjrzenia się zdarzeniom, które tutaj miały miejsce. Zdarzenia te tworzą historie i wypowiada się przez nią Opatrzność Boża, czyli manifestują się w niej i przez nią „znaki czasu”. Chciałbym, aby czytanie tej książki było właśnie taką duchową wędrówką, która pozwoli poznać nie tylko to, co odnosi się do spraw Kościoła lokalnego, ale przekracza jego granice i odnosi się do całego Kościoła, na całym świecie i naszego również. Idźmy zatem dalej w imię Boże.

***

O Autorze:

O. Zygmunt Kwiatkowski SJ – duszpasterz, rekolekcjonista, opiekun wspólnoty „W Sercu Jezusa” oraz Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego. Pisarz, poeta, fotograf. Przez ponad trzydzieści lat był misjonarzem w Syrii i na Bliskim Wschodzie. Na własne oczy widział rodzący się konflikt i jego stopniową eskalację. Autor książki Myrna Nazzour. Cudowna normalność wiary. Książkę o objawieniach w Akita napisał po odbyciu kilku duszpasterskich wypraw do Japonii.